

خطبه می نصیحتی به

طلبه های حوزة های علمیه

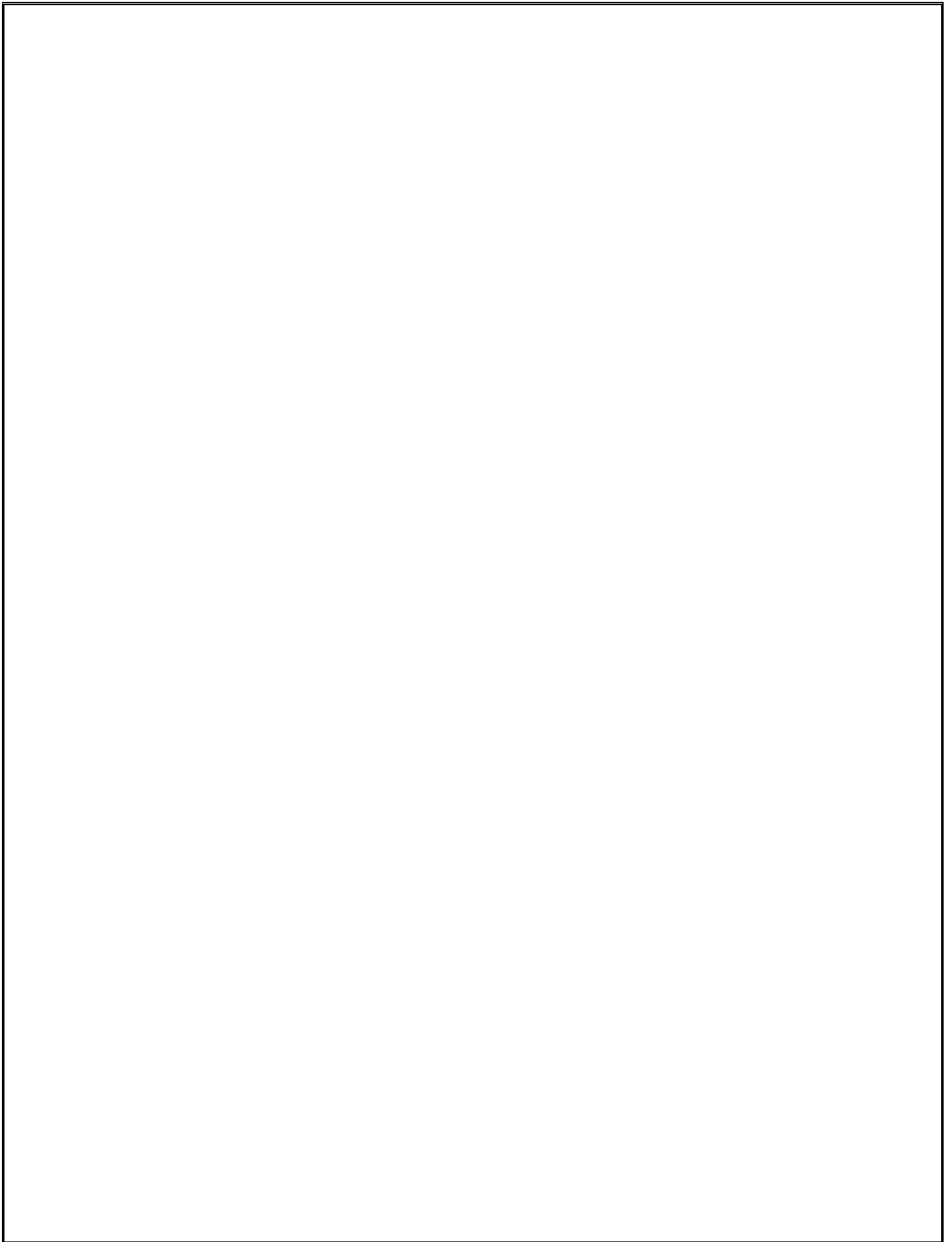
سید احمد الحسن علیه السلام

جهت اطلاعات بیشتر در مورد دعوت مبارك سيد احمد الحسن عليه السلام

انر سايت ما بانرديد فرماييد:

<http://mahdyeen.org>
<http://mahdyeen.org/ir>

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

و حمد و سپاس خدا بر امتحانات و بر فراوانی نعمت هایش .

﴿وَإِذْ قَالَتْ أُمَّةٌ مِنْهُمْ لِمَ تَعِظُونَ قَوْمًا اللَّهُ مُهْلِكُهُمْ أَوْ مُعَدِّبُهُمْ عَذَابًا شَدِيدًا قَالُوا مَعذِرَةٌ إلی رَبِّكُمْ وَلَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ﴾ فَلَمَّا نَسُوا مَا ذُكِّرُوا بِهِ أَجْنَبْنَا الَّذِينَ يَنْهَوْنَ عَنِ السُّوءِ وَأَخَذْنَا الَّذِينَ ظَلَمُوا بِعَدَابِ بَئِيسٍ بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ ﴿۱۶۶-۱۶۵﴾

(و آنگاه که گروهی از ایشان گفتند

برای چه قومی را که خدا هلاک کننده ایشان است یا آنان را به عذابی سخت، عذاب خواهد کرد را پند می دهید؟ گفتند تا معذرتی پیش پروردگارتان باشد و شاید که آنان پرهیزکاری کنند * پس هنگامی که آنچه را بدان تذکر داده شده بودند از یاد بردند، کسانی را که از کار بد باز می داشتند را نجات دادیم و کسانی را که ستم کردند به سزای آنکه نافرمانی می کردند به عذابی شدید گرفتار کردیم).

خطاب به طلبه‌های حوزة‌های علمیه‌ی نجف اشرف و قم و کلیه‌ی نقاط بر مری زمین .

با خود منصف باشید و قلب هایتان را به حکمت معطوف سازید، و سخنان مرا با انصاف تدبر کنید، و صله‌ی رحم محمد ﷺ را قطع نکنید، زیرا که به عرش الهی متصل است و می گوید: خداوند هر که با من وصلت کند با او وصلت کن، و هر که با من قطع رابطه کرد با او قطع رابطه کن.

به کدام یک از ثقلین هدایت تمسک جُستید؟ به قرآن یا به عترت؟ آیا از خود پرسیده اید؟؟؟

اما قرآن، شما آن را پشت سر خود نهادید، و آن را سُبک ترین امور در میزان خود قرار دادید. و اما عترت، حکمت یمانی و روایات ربانی آنها را مانند غباری که هوا آن را پراکنده می کند آنها را پراکنده کردید، و هر آنچه موافق هوای نفسانی شما بود پذیرفتید، هر چند که راویان آن اندک باشند؛ و آنچه مخالف هوای نفسانی شما بود، هر چند که به حد تواتر رسید، را رد کردید.

می‌گوئید، روایاتی که مرا توصیف کرده اند حجت نیستند. و وصیت رسول خدا ﷺ به ائمه ﷺ و به من و مهدیین حجت نیست. و معرفت قرآن و راه‌های آسمانی حجت نیستند. پس رسول اکرم ﷺ و قرآن و عترت ﷺ در میزان شما چقدر سبک هستند، و در عقل‌های شما چقدر بی‌اهمیت می‌باشند.

و حق را به شما می‌گویم: در تورات نوشته شده است: (بر من با تمام وجودت توکل کن، و بر فهمت اعتماد نکن، به هر طریقی مرا بشناس، و من راه تو را روشن می‌سازم. خود را حکیم حساب نکن. به من احترام بگذار و با سخنانم خود را ادب کن). و در قرآن می‌خوانیم: ﴿وَالَّذِينَ جَاهَدُوا فِينَا لَنَهْدِيَنَّهُمْ سُبُلَنَا وَإِنَّ اللَّهَ لَمَعَ الْمُحْسِنِينَ﴾. عنکبوت: ۶۹ (وکسانی که در راه ما کوشیده اند به یقین راه‌های خود را بر آنان می‌نمایم و در حقیقت، خدا با نیکوکاران است).

شما می‌گوئید گواهی دو نفر عادل را قبول داریم!!! و این خدا است که برای من گواهی می‌دهد، و محمد ﷺ نیز شهادت می‌دهد، و علی علیه السلام نیز شهادت می‌دهد، و فاطمه (س) شهادت می‌دهد، و حسن علیه السلام برای من شهادت می‌دهد و حسین علیه السلام برای من شهادت می‌دهد و علی بن الحسین علیه السلام و محمد علیه السلام و جعفر علیه السلام و موسی علیه السلام و علی علیه السلام و محمد علیه السلام و علی علیه السلام و حسن علیه السلام و محمد علیه السلام به وسیله‌ی صدها رؤیای صادق، که مؤمنان رؤیت کرده اند، برای من شهادت می‌دهند. آیا شهادت آنها و سخن آنها و نصیحت‌های آنها را قبول ندارید؟ آیا به شما خبر نداده اند که بر صاحب حق جمع می‌شوند، هنگامی که بیاید؟ و فرمودند علیه السلام: (اگر دیدید که بر مردی جمع شدیم، با تمام سلاح‌تان (با آنچه در توان دارید) به سوی ما بشتابید). غیبت نعمانی ص: ۱۹۷.

می‌گوئید که شیطان (لع) به صورت حضرت محمد ﷺ ظاهر می‌شود. همانا سخنی بسیار زشت و منکر بر زبان آوردید.

﴿لَقَدْ جِئْتُمْ شَيْئًا إِذَا * تَكَادُ السَّمَاوَاتُ يَتَفَطَّرْنَ مِنْهُ وَتَنْشَقُّ الْأَرْضُ وَ تَخْرُ الْجِبَالُ هَدًا﴾. مريم: ۹۰-۸۹

(واقعاً چیز زشتی را بر زبان آوردید * چیزی نمانده است که آسمانها از این سخن بشکافند و زمین چاک خورد و کوهها به شدت فرو ریزند).

و در حالی که خداوند می‌فرماید: ﴿وَمَا تَنْزَلَتْ بِهِ الشَّيَاطِينُ * وَمَا يَنْبَغِي لَهُمْ وَمَا يَسْتَطِيعُونَ﴾. الشعراء: ۲۱۱-۲۱۰

(و شیطانها آن را فرود نیاورده اند * و آنان را سزاوار نیست و نمی‌توانند وحی کنند).

پس اگر شیطان نمی‌تواند حتی حرفی از قرآن به زبان خود بیاورد، پس چگونه به صورت محمد ﷺ ظاهر می‌شود؟ در صورتی که محمد ﷺ کل قرآن است.

﴿قُلْ مَنْ بِيَدِهِ مَلَكُوتُ كُلِّ شَيْءٍ وَهُوَ يُحْيِيهِمْ وَلَا يُجَارُ عَلَيْهِ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ﴾. المؤمنون: ۸۸

(بگو فرمانروایی هر چیزی به دست کیست و اگر می‌دانید کیست آنکه او پناه می‌دهد و در پناه کسی نمی‌رود).

چه کسی ملکوت آسمانها و زمین به دست اوست؟ به خدا که انصاف پیشه نکردید، وقتی که ملکوت آسمانها را بدست شیطان سپردید و حرمت رسول خدا ﷺ را ارج نهادید، و لا حول و لا قوة الا بالله العلی العظیم.

مردم را به مسخره می‌گیرید، و به آنها می‌گوئید: آیا رسول خدا را دیده‌اید که او را در رؤیا بشناسید؟ خدا پاک و منزّه است از آنچه می‌گویید.

آیا در زمان امام صادق علیه السلام کسی رسول خدا ﷺ را دیده است که امام صادق علیه السلام می‌فرماید: هر کس بخواهد رسول خدا را در رؤیا ببیند، اینچنین و اینچنین عمل کند؟ و روایات زیادی در این مورد وجود دارند و برای اطلاع بیشتر، به کتاب دار السلام، و به دیگر کتب حدیث مراجعه نمایید.

می‌گوئید، رؤیا تنها برای صاحبش حجت است، و شهادت انسان مؤمن عادل را رد می‌کنید، کسی که رسول خدا را در ملکوت آسمانها دیده و شنیده و به او خبر حق را داده است. پس چگونه شهادت وی را درباره‌ی آنچه که در این دنیای مادی شنیدید و دیده‌اید را قبول می‌کنید. ﴿تِلْكَ إِذًا قِسْمَةٌ ضِيزَى﴾. النجم: ۲۲ (در این صورت، این تقسیم نادرستی است).

در حدیث نقل شده از امام حسن عسکری علیه السلام بعد از اینکه فضل بن حارث در خواب، او را دیده و بین آنها سخنانی رد و بدل شده بود، امام فرمودند: (کلام و سخن ما در خواب مانند کلام ما در بیداری

است). سفینة البحار: ج ۱۰ ص ۱۹۹

آیا رسول اکرم ﷺ ایمان خالد بن سعید اموی را قبول نکرد چون رؤیا دیده است؟ آیا رسول خدا ایمان آن مرد یهودی که در رؤیا، حضرت موسی علیه السلام را دیده، و به او فرموده است که حضرت محمد حق است، را قبول نکرد؟ آیا امام رضا علیه السلام ایمان واقفیان را قبول نکرد، چون که در رؤیا دیده بودند وی بر حق است؟ آیا امام حسین، ایمان وهب نصرانی را قبول نکرد، چون که رؤیا دیده است؟ آیا حضرت نرجس (س) مادر امام

مهدی علیه السلام بواسطه‌ی دیدن یک رؤیا، نزد امام حسن عسکری علیه السلام نیامد؟ آیا... و آیا... و آیا... انا لله و انا الیه راجعون.

دنیا در میزان و ترازوی شما چقدر با ارزش و سنگین، و ملکوت آسمانها در هوای نفسانی و نظر شما چقدر سبک است؟ احوال امت هایی که قبل از شما با انبیاء بودند را مطالعه کنید. و با خود منصف باشید، و با قلبهایتان به حکمت معطوف شوید.

شما را نصیحت می‌کنم، و به شما هشدار می‌دهم، و صفحه‌ی امام حسین علیه السلام را مجدداً جهت نصیحت شما باز می‌کنم، شاید بین شما عاقلی باشد، که حواس کامل خود را باز یابد، و خود را از ورود به جهنم نجات دهد.

حسین علیه السلام فدای عرش خداوند سبحان است. و اگر خون حسین علیه السلام نبود، دین الهی در آخر الزمان باقی نمی‌ماند و از محقق شدن دور می‌شد.

امام حسین علیه السلام نشان داد، که دین الهی بدون ریختن خون مقدسش، استقامت نمی‌کند. اگر خون حسین علیه السلام در کربلا جاری نمی‌شد، تلاش و کوشش انبیاء بر زمین، و تلاش پیامبر اسلام صلی الله علیه و آله و امام علی علیه السلام و حضرت فاطمه زهرا (س) و حسن علیه السلام به هدر می‌رفت و بقیه‌ی آئمه معصومین از فرزندان حسین علیه السلام توانایی نهادینه کردن قاعده‌ی دین الهی و ولایت الهی و حاکمیت خداوند سبحان و تعالی را نداشتند.

و هر کس تلاش کند تصویری از امام حسین علیه السلام بسازد که تنها امامی بود که به قتل رسید تا مردم بر وی گریه کنند، وی نیز در قتل امام حسین شریک می‌باشد، و او کسی است که تلاش می‌کند امام حسین علیه السلام را در این زمان به قتل برساند.

امام حسین علیه السلام در کربلا با تمامی شیوه‌های خبیثانه شیطان مواجه شد. امام حسین علیه السلام با حکومتدارانی که بر امت اسلامی مسلط شده بودند و حاکمیت خدا را نقض کردند، مواجه شده بود. امام حسین علیه السلام با علمای بی عمل مواجه شد، امثال شریح قاضی، شبت بن ربیع، شمر بن ذی الجوشن و غیره که خطرناکترین مهره‌های جبهه‌ی مواجهه بودند، زیرا که با لباس دین آمده بودند، و مردم را گول زده و متوهم ساختند که بر حسین علیه السلام شمشیر حضرت محمد صلی الله علیه و آله را کشیدند، و آن هم با ظلم و زور. و با دروغ و افتراء به خدا، مدعی نمایندگی دین الهی شدند. و ایشان علیه السلام خبر آنها را داد که شمشیرهایشان را بعد سوگندی که یاد کرده بودند، کشیدند.

خطبه‌ی نصیحتی به طلبه‌های حوزة‌های علمیه..... ۹

امام حسین علیه السلام در کربلا با دنیا و زیورهای آن رو به رو شد؛ و هیچ کس دنیا را طلاق نداد و به کاروان انبیاء و فرستادگان و کاروان حقیقت و نور نپیوست، مگر تعداد اندکی که به عهد خدا وفا کردند. امام حسین با **منیت** رو به رو شد، و سوارکار این رو یا رویی بعد از امام حسین علیه السلام، و بهترین کس در میدان جنگ و کارزار، حضرت عباس بن علی علیه السلام بود، هنگامی که آب را از دست خود ریخت و به جای آن از قرآن جرعه ای برداشت. ﴿يُؤْتِرُونَ عَلٰی اَنْفُسِهِمْ وَلَوْ كَانَ بِهِمْ خَصَاصَةٌ﴾. الحشر: ۹ (هر چند در خودشان احتیاجی مبرم باشد آنها را بر خودشان مقدم می دارند).

و چه تقدیمی بود تقدیم حضرت عباس و چه ایثاری بود ایثار ایشان علیه السلام؟ آیا آن ایثار بود یا اینکه امری ست که کلمات در بیان آن عاجزند.

و امام حسین علیه السلام در کربلا با ابلیس (لع) دشمن قدیمی بنی آدم روبرو شد. کسی که وعده داده بود که همه را از راه مستقیم گمراه کند و وارد جهنم نماید.

اما امام حسین علیه السلام و یارانش در این مواجهه پیروز شدند .

و اما حاکمان ظالم: امام حسین علیه السلام همه آنها را کشت، و باطل بودن حاکمیت مردم را به هر نحو ممکن آشکار و رسوا ساخت، حال این اتفاق چه به وسیله شورا (انتخابات) بین آنها بود، و چه با برگزیدن از طرف مردم.

و امام حسین علیه السلام آشکار کرد که حاکمیت برای خداوند است زیرا اوست که مالک مُلک است. و این حق اوست که برای مردم حاکم را برگزیند و بر مردم واجب است که بپذیرند. و هر کس انتخاب خداوند را رد کند همچون ابلیس (لع) از درگاه بندگی خداوند رانده می شود. آن زمانی که بر انتخاب آدم علیه السلام خلیفه خداوند در زمینش اعتراض کرده و اطاعت و تسلیم در مقابل آدم علیه السلام را رد کرد.

پس مواظب باشید که ابلیس با ندایش شما را از راه به در نکند و به بیماری خود (**منیت**) شما را دچار نسازد.

﴿قُلِ اللّٰهُمَّ مَالِكَ الْمُلْكِ تُؤْتِي الْمُلْكَ مَنْ تَشَاءُ وَتَنْزِعُ الْمُلْكَ مِمَّنْ تَشَاءُ وَتُعْزِزُ مَنْ تَشَاءُ وَتُذِلُّ مَنْ تَشَاءُ بِيَدِكَ

الْخَيْرِ اِنَّكَ عَلٰی كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ﴾ آل عمران: ۲۶

(بگو بار خدایا تویی که فرمان فرمایی هر آن کس را که خواهی فرمانروایی بخشی، و از هر که خواهی فرمانروایی را باز ستانی، و هر که را خواهی عزت بخشی، و هر که را خواهی خوار گردانی، همه‌ی خوبیها به دست توست و تو بر هر چیز توانایی).

و اما علمای بی عمل: امام حسین علیه السلام آنها را رسوا و خوار کرد، و نقاب مقدس نمایی ظاهری را از صورتهای سیاه و پلیدشان برداشت. و ایستادگی امام حسین علیه السلام در کربلا میزان حق و عدل و توحید را روشن ساخت، که هر کس بخواهد از آن در هر زمان استفاده کند تا از گمراهی آن صورتهای مسموخ علمای گمراه بی عمل، را از پس آن نقابهای مقدس ظاهری بشناسد.

و اما دنیا و زینت های آن: امام حسین علیه السلام و یارانش آنها را طلاق داده و با کاروان حقیقت و نور الهی همراه شدند. و این میزان دوم است که امام حسین علیه السلام با خون مقدسش با عمل نه با سخن آنها ترسیخ و نهادینه کرد.

امام حسین علیه السلام با عملش ثابت کرد که دنیا و آخرت متناقض همدیگرند که هر دو در قلب یک انسان جمع نمی شوند. اگر یکی از آنها در قلب جای گرفت، دیگری از قلب انسان خارج می شود، و اگر انسان به سوی یکی از آنها رفت از دیگری فاصله می گیرد؛ و هر کس خدا و آخرت را بخواهد چاره ای جز طلاق دنیا نخواهد داشت.

و اما **منیت**: کافی است که بگوئیم بخشیدن نفس، آخرین و نهایت بخششهاست. **منیت** در کربلا به قتل رسید، آن هم قتالی عظیم، و **انسانیت بر منیت** در کربلا پیروز شد. پیروزی که میزان الهی با عدل را راسخ نمود، که حق هر حقداری را به او می دهد. میزان شهادتی که امام حسین علیه السلام و یارانش با خون خود به **لا اله الا الله** شهادت دادند.

و اما ابلیس ملعون: امام حسین علیه السلام در کربلا زنجیرهایی به دست و پایش بست، و نیزه ای در سینه اش نهاد که تاکنون از آن مصیبت فجیع که برایش رخ داده ناله سر می دهد و در خون خود می غلتد تا اینکه قائم در مسجد کوفه گردن او را بزند.

امام حسین علیه السلام راه را برای دولت عدل الهی هموار نمود. و گویی که سر امام حسین علیه السلام در کربلا جدا شد تا اینکه قائم از فرزندانش حکومت کند. و گویی که امام حسین علیه السلام فدای دولت عدل الهی و مُلک خداوند سبحان و تعالی است. ﴿وَقَدَيْنَاهُ بِذَبْحٍ عَظِيمٍ﴾. (و او را در ازای قربانی بزرگی باز رها کردیم).

خطبه‌ی نصیحتی به طلبه‌های حوزه‌های علمیه..... ۱۱

و اینگونه فداء شدن واضح‌ترین علامت‌های راه به سوی خداوند سبحان و تعالی بود، و علمای گمراه بی‌عمل نتوانستند در طول این سال‌ها امام حسین را کشته و یا راه و روش او را منحرف سازند، و همچنان او برای هر حق طلب، مانند پرچم به اهتزاز در آمده خواهد ماند. و هیچ ترس و واهمه‌ای بر حسین علیه السلام از صدای این خران نداریم.

خداوند متعال می‌فرماید: ﴿مَثَلُ الَّذِينَ حُمِلُوا التَّوْرَةَ ثُمَّ لَمْ يَحْمِلُوهَا كَمَثَلِ الْحِمَارِ يَحْمِلُ أَسْفَارًا.....﴾. الجمعة: ۵
(مثل کسانی که عمل به تورات بر آنان بار شد و بدان مکلف گردیدند آنگاه آن را به کار نیستند همچون مثل خری است که کتابهایی را بر پشت می‌کشد.....).

و حق تعالی فرمود: ﴿إِنَّ أَنْكَرَ الْأَصْوَاتِ لَصَوْتُ الْحَمِيرِ﴾. لقمان: ۱۹ (که بدترین آوازه بانگ خران است).
و در اینجا منظور علمای بی‌عمل است که با خود عهد بستند امام حسین علیه السلام را دوباره به قتل رسانند، و گفتند که امام حسین علیه السلام حاکمیت مردم را تأیید می‌کند، در حالی که ایشان علیه السلام برای نقض حاکمیت مردم و اثبات حاکمیت خداوند سبحان و تعالی کشته شد. و با ادعای نمایندگی از امام حسین علیه السلام و در عمل گفتند که ایشان علیه السلام نیز برای آمریکا سر می‌نهد، در حالی که ایشان هرگز زیر بار ظلم و خواری نرفت، و شمشیر خود را تا آخرین لحظه زندگی‌اش در برابر ظلم و فساد بالا برد.
و همچنین گفتند، امام حسین علیه السلام آزادی و قانون دموکراسی آمریکا را تأیید می‌کند و در حالی که امام حسین بنده‌ی خداوند سبحان و تعالی است و جز بندگی خداوند سبحان و تعالی و انجام اوامر و نهی او، چیز دیگری را نمی‌داند.
این علمای بی‌عمل به حاکمیت خداوند سبحان و تعالی کفر ورزیده و به دموکراسی آمریکا ایمان آورده و آن را آزادی خواندند.

و حق را به شما می‌گویم: این علمای بی‌عمل که آزادی آمریکا و دموکراسی آن را تأیید می‌کنند آزاده هستند، و اگر بندگان خدا بودند، از خدا خجالت می‌کشیدند.

آزادی که امام حسین علیه السلام و پدران و فرزندان مطهرش علیهم السلام شناختند، همان کفر به بندگی طاغوت و ایمان به بندگی خداوند سبحان و تعالی است. ﴿فَمَنْ يَكْفُرْ بِالطَّاغُوتِ وَيُؤْمِنِ بِاللَّهِ فَقَدِ اسْتَمْسَكَ بِالْعُرْوَةِ

الْوُثْقَى﴾ البقرة: ۲۵۶

(پس هر کس به طاغوت کفر ورزد و به خدا ایمان آورد به یقین به دستاویزی استوار چنگ زده است).

با خود منصف باشید و قلب خود مرا به حکمت معطوف سازید .

در کشتن امام حسین علیه السلام شرکت نکنید، سینه نزنید و لباسهای خود را ندرید و اشکهای ریا و زور و بُهتان جاری نسازید، و برای امام حسین علیه السلام عزاداری نکنید تا امام حسین علیه السلام را مجدداً بکشید و آنچه را که انجام نمی دهید نگوئید.

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لِمَ تَقُولُونَ مَا لَا تَفْعَلُونَ * كَبُرَ مَقْتًا عِنْدَ اللَّهِ أَنْ تَقُولُوا مَا لَا تَفْعَلُونَ﴾^{۱۰: الصف: ۲-۳} (ای کسانی که ایمان آورده اید چرا چیزی می گوئید که انجام نمی دهید * نزد خدا ناپسند است که چیزی را بگوئید و انجام ندهید).

اگر می خواهید برای امام حسین علیه السلام عزاداری کنید، روح شما قبل از جسم های شما باید آن را دریابد، و خون شما قبل از اشکهایتان برای ایشان جاری شود. آیا نمی بینید که دنیا پشت کرده و آخرت در حال فرا رسیدن است؟ و شرورترین و فاسدترین و ظالمترین خلق خدا (آمریکایی ها) و همدستان پلید و کافرشان بر دریا و خشکی تسلط پیدا کرده اند.

﴿ظَهَرَ الْفَسَادُ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ بِمَا كَسَبَتْ أَيْدِي النَّاسِ لِيُذِيقَهُمْ بَعْضَ الَّذِي عَمَلُوا لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ﴾^{۱۰: الروم: ۴۱} (به سبب آنچه دستهای مردم فراهم آورده، فساد در خشکی و دریا نمودار شده است تا سزای بعضی از آنچه را که کرده اند به آنان بچشانند، باشد که بازگردند).

حرمت اسلام نگه داشته نشد، و از هر جهتی با اسلام مبارزه شده است، پس چه چیز جدیدی باید اتفاق افتد؟!

اگر با صدق و اخلاص نیت به امام حسین علیه السلام می گوئید ای کاش با شما بودیم و به سر بلندی بزرگی می رسیدیم، آگاه باشید که اکنون حسین این زمان علیه السلام به وسیله ی فرزندش امام مهدی علیه السلام بین شما ظاهر شده است، و شما را می بیند و مراقب اعمالتان است و در بین شما نداء سر می دهد: (آیا به ما پشت می کنید، و از یاری ما سرباز می دارید، خدا ما را بس است و نیکو حمایتگری است).

آیا با اتکا به تقیه، و یا به دلیل ترس یا کمی تعداد و سپاه، به آل محمد صلی الله علیه و آله پشت می دهید؟ آیا طالوت با اندکی یاران و تجهیزات، با جالوت و زیادی سربازان و تجهیزاتهش جنگ نکرد؟ و آیا حضرت محمد صلی الله علیه و آله در جنگ بدر با تجهیزات و تعداد اندکی که داشتند جنگ نکرد و خداوند آنها را پیروز گردانید؟ و آیا قرآن در

گوش هایتان ندا نمی دهد که: ﴿كَمْ مِّن فِتْنَةٍ قَلِيلَةٍ غَلَبَتْ فِئَةً كَثِيرَةً بِأِذْنِ اللَّهِ وَاللَّهُ مَعَ الصَّابِرِينَ﴾ البقرة: ۲۴۹ (چه بسا گروهی اندک که بر گروهی بسیار به اذن خدا پیروز شدند و خداوند با شکیبایان است).

ای کسانی که از یاری امام علیؑ شانه خالی می کنید، آیا منتظر پیوستن به سپاه سفیانی (لع) وارث یزید ابن معاویه (لع) بعد از پیوستن به دجال بزرگ (آمریکا لع) هستید؟ پس شما را به آتش جهنم بشارت باد، که هیزم آن: ﴿... النَّاسُ وَالْحِجَارَةُ أُعِدَّتْ لِلْكَافِرِينَ﴾ البقرة: ۲۴ (.... مردم و سنگ ها است، که برای کافران مهیا شده است).

چه پاسخی خواهید داد؟ می گوئید برای امام حسین علیؑ گریه کردم و سینه زدم؟ امام حسین علیؑ اینگونه به شما جواب خواهد داد! (شما از کسانی هستید که در ریختن خونم شریک بودید چون با فرزندم مهدی علیؑ جنگ کردید). سپس چه چیز دیگری!، آیا می گوئید ما بی طرف هستیم؟ پس جواب شما: (خداوند امتی را که آن مصیبت را شنید و به آن راضی شد را لعنت کند).

پس هر عاقلی به خود بیاید، چون فرصت ها مانند ابر گذرا هستند. اگر طالب حق هستید در این زمان امام حسین علیؑ را یاری دهید و نهراسید. ﴿وَلَا تَهِنُوا وَلَا تَحْزَنُوا وَأَنْتُمْ الْأَعْلَوْنَ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ﴾ آل عمران: ۱۳۹ (و اگر مؤمن هستید سستی نکنید و غمگین نشوید که شما برترید).

از کسی که جسد را از بین می برد مترسید، ولیکن از کسی که می تواند روح و جسم را با هم در جهنم به هلاکت برساند، بترسید.

و اگر نیت شما این است که با امام حسین علیؑ در این زمان پیمان شکنی کنید، و اگر ظلم به خود را برگزینید به شما هشدار می دهم و شما را بر حذر می دارم از عذاب خداوند سبحان و تعالی در دنیا و آخرت، و هیچ عذر و بهانه ای برای شما باقی نخواهد ماند.

و من، و از شر منیت به خدا پناه می برم، برای زود فرا رسیدن عذاب و نازل شدن آن دعا نمی کنم، هر چند که عذاب را می بینم که به شما نزدیک شده و بر شما سایه افکنده است، و صبر خواهم کرد، حتی اگر خداوند هزار سال هم بخواهد، تا اینکه وقت امری که انجام شدنی است، فرا رسد؛ و از شما نزد خداوند متعال شکایت نمی کنم، بلکه شکایت شما را رسول خدا ﷺ خواهد کرد، زیرا که او به من وصیت کرده و نام و نسبم و صفاتم را ذکر کرده است. و شکایت شما را پدران ائمه ی من ﷺ خواهند کرد، زیرا که آنها اسم و نسب و

صفات و مسکن من را، ذکر نمودند. و خون حسین علیه السلام که در کربلا برای خدا و به خاطر پدرم علیه السلام و خودم بر زمین جاری شد از شما شکایت خواهد کرد.

حضرت اشعیا و ارمیا و دانیال و عیسی و یوحنا ی بربری از شما شکایت خواهند کرد، زیرا که آنها امر مرا سالهای طولانی پیش برای همه ی مردم زمین روشن ساختند. و تورات و انجیل و قرآن که در آن ذکر شده ام شما را شکایت خواهند کرد. **با وجود این همه دلایل باز مرا انکار می کنید و مرا یاری نمی دهید؟!** زندگی و نجات شما را خواستارم پس در ساختن خودتان مرا یاری دهید.

خوشا به حال کسی که نفس خود را در راه خدا قربانی کند. خوشا به حال کسی که از گردنه ی سخت و دشوار بگذرد. خوشا به حال کسی که بوسیله ی من پایش نلغزد **(در امتحان شکست نخورد)**. خوشا به حال غریبان دیوانه نزد اهل زمین، عاقلان نزد اهل آسمان.

و من، **و از شر منیت به درگاه خدا پناه می برم**، بنده ی فقیر مسکین بینوا در پیشگاه خداوند، هر عاقلی که طالب حقیقت است را دعوت می کنم تا تبری به دست گرفته همانگونه که ابراهیم علیه السلام بدست گرفت، و همه ی بتهایی را که به غیر از خداوند مورد پرستش قرار می گیرند را نابود سازد، من جمله بت موجود در میان وجود انسان که **منیت** است.

و بسیار ذکر خدا به یاد آورده شود، و بدان هر چند زیاد به ذکر خدا باشی از غافلین به حساب نخواهی آمد، تا اینکه از ولی خدا پیروی کنی و از سجده کننده گان خواهی بود و کمترین توجه را به دنیا خواهی داشت.

و بدان، هر چقدر که زهد پیشه کنی، باز هم حریص خواهی بود تا اینکه از گردنه بگذری و خود را از آتش دنیا و آخرت نجات دهی. **﴿فَلَا اقْتَحَمَ الْعَقَبَةَ * وَمَا أَدْرَاكَ مَا الْعَقَبَةُ﴾** البلد: ۱۲-۱۱ **(نخواست از گردنه بالا رود * و تو چه دانی که آن گردنه (سخت) چیست).**

آبان بن تغلب از امام صادق علیه السلام روایت می کند که به وی عرض کردم: (فدایت شوم معنی **﴿فَلَا اقْتَحَمَ الْعَقَبَةَ﴾**، **(نخواست از گردنه بالا رود)** چیست؟ فرمود: هر کس به وسیله ی ولایت ما، خداوند او را تکریم کرده باشد از گردنه سالم می گذرد، و آن گردنه ما هستیم که هر کس از آن گذشت نجات پیدا کرده است. و سپس بعد از سکوت فرمود: آیا چیزی به تو بیاموزم که برایت بهتر از دنیا است و آخرت در آن باشد؟ گفتم آری فدایت شوم، فرمود علیه السلام: خداوند که می فرماید: **﴿فَلِكُ رَقَبَةٍ﴾**، **(آزاد کردن گردن خویش)**، سپس

فرمود علیه السلام: همه‌ی مردم بندگان آتش اند، غیر از تو و یارانت، زیرا که خداوند شما را به وسیله‌ی ولایت ما از آتش دوزخ نجات بخشیده است). اصول کافی: ج ۱.

و حضرت عیسی علیه السلام می فرماید: خوشا به حال کسی که به وسیله‌ی من نلغزد. خود را در پیشگاه خداوند فدا کن، تا امروز و فردا پیروز گردی و به شرابی نایل شوی که بعد از نوشیدن آن تشنه نخواهی شد).

﴿إِنَّا أَعْطَيْنَاكَ الْكَوْثَرَ * فَصَلِّ لِرَبِّكَ وَانْحَرْ﴾. (و ما تو را کوثر بخشیدیم، پس برای پروردگارت نماز گزار و

قربانی کن).

امام رضا علیه السلام فرمود: از پدرم امام موسی ابن جعفر علیه السلام شنیدم می فرمود: از پدرم امام جعفر علیه السلام شنیدم می فرمود: شنیدم پدرم از امام محمد باقر علیه السلام می فرمود: شنیدم پدرم از امام علی بن حسین علیه السلام می فرمود: شنیدم که پدرم از امام حسین علیه السلام می فرمود: شنیدم پدرم از امیر مؤمنان علی علیه السلام می فرمود: شنیدم که رسول خدا صلی الله علیه و آله می فرمود: شنیدم که خداوند متعال می فرماید: (کلمه‌ی لا اله الا الله دژ مستحکم من است هر کس وارد آن شود از عذاب من در امان خواهد بود ولی به شرط و شرایط آن. و فرمود علیه السلام: و من از شرایط آن هستم). عیون أخبار الرضا علیه السلام ص: ۱۴۵.

و به حق به شما می گویم که من امر شرایط آن هستم.

به نام امام مهدی علیه السلام به سوی شما آمده ام، و خواسته‌ی خویش را دنبال نمی کنم، بلکه خواسته‌ی کسی را خواستارم که مرا فرستاده است؛ و عظمت خود را خواستار نیستم، بلکه عظمت ایشان را خواستارم. و هر کس مرا نپذیرد، کسی که مرا فرستاده را نپذیرفته است؛ و به درستی که، هر کس به فرزند احترام نگذارد به پدری که او را فرستاده، احترام نگذاشته است.

پدرم امام مهدی علیه السلام مرا امر به گفتن این جملات کرده است: (من سنگی در دستان امیر مؤمنان حضرت علی بن ابی طالب علیه السلام بودم که روزی آن را جهت هدایت کشتی نوح انداخت، و یک بار برای نجات حضرت ابراهیم علیه السلام از آتش نمود، و باری دیگر برای نجات حضرت یونس علیه السلام از شکم هنگ، و به وسیله‌ی آن با حضرت موسی علیه السلام سخن گفت، و آن را عصایی برای شکافتن دریا و آنرا سپر حضرت داود علیه السلام قرار داده، و در روز اُحد آنرا به عنوان سپر برای خود به کار برد و در صقین آنرا بر دستش بست).

کسی که گوش دارد بشنود: این (دابة الأرض) جنبنده‌ی زمین است که با مردم سخن می گوید، و این حضرت علی ابن ابی طالب علیه السلام است که می بایست بیاید.

﴿وَإِذَا وَقَعَ الْقَوْلُ عَلَيْهِمْ أَخْرَجْنَا لَهُمْ دَابَّةً مِّنَ الْأَرْضِ تُكَلِّمُهُمْ أَنَّ النَّاسَ كَانُوا بِآيَاتِنَا لَا يُوقِنُونَ﴾ النمل: ۸۲

(و چون قول عذاب بر ایشان واجب گردد جنبنده‌ای را از زمین برای آنان بیرون می آوریم که با ایشان سخن گوید که مردم چنانکه باید به نشانه‌های ما یقین نداشتند).

خداوندا تو خود نیز شاهد باش که من رسالت مرا ابلاغ کردم .

خداوندا تو خود نیز شاهد باش که من رسالت مرا ابلاغ کردم .

خداوندا تو خود نیز شاهد باش که من رسالت مرا ابلاغ کردم .

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

﴿المص * كِتَابٌ أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ فَلَا يَكُنْ فِي صَدْرِكَ حَرَجٌ مِّنْهُ لِتُنذِرَ بِهِ وَذِكْرَىٰ لِلْمُؤْمِنِينَ * اتَّبِعُوا مَا أَنْزَلْنَا إِلَيْكُم مِّن رَّبِّكُمْ وَلَا تَتَّبِعُوا مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ قَلِيلًا مَّا تَذَكَّرُونَ * وَكَمْ مِنْ قَرْيَةٍ أَهْلَكْنَاهَا فَجَاءَهَا بَأْسُنَا بَيَاتًا أَوْ هُمْ قَائِلُونَ * فَمَا كَانَ دَعْوَاهُمْ إِذْ جَاءَهُمْ إِذْ جَاءَهُمْ بَأْسُنَا إِلَّا أَنْ قَالُوا إِنَّا كُنَّا ظَالِمِينَ * فَلَنَسْئَلَنَّ الَّذِينَ أُرْسِلَ إِلَيْهِمْ وَلَنَسْئَلَنَّ الْمُرْسَلِينَ * فَلَنَقُصَّنَّ عَلَيْهِم بِعِلْمٍ وَمَا كُنَّا غَائِبِينَ * وَالْوَزْنُ يَوْمَئِذٍ الْحَقُّ فَمَنْ ثَقُلَتْ مَوَازِينُهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الْمَفْلُحُونَ * وَمَنْ خَفَّتْ مَوَازِينُهُ فَأُولَئِكَ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنفُسَهُمْ بِمَا كَانُوا بِآيَاتِنَا يَظْلِمُونَ * وَلَقَدْ مَكَّنَّاكُمْ فِي الْأَرْضِ وَجَعَلْنَا لَكُمْ فِيهَا مَعَايِشَ قَلِيلًا مَّا تَشْكُرُونَ * وَلَقَدْ خَلَقْنَاكُمْ ثُمَّ صَوَّرْنَاكُمْ ثُمَّ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ لَمْ يَكُنْ مِنَ السَّاجِدِينَ * قَالَ مَا مَنَعَكَ أَلَّا تَسْجُدَ إِذْ أَمَرْتُكَ قَالَ أَنَا خَيْرٌ مِّنْهُ خَلَقْتَنِي مِنْ نَّارٍ وَخَلَقْتَهُ مِنْ طِينٍ * قَالَ فَاهْبِطْ مِنْهَا فَمَا يَكُونُ لَكَ أَنْ تَتَّكِبَ فِيهَا فَاخْرُجْ إِنَّكَ مِنَ الصَّاغِرِينَ * قَالَ أَنْظِرْنِي إِلَى يَوْمٍ يَبْعُثُونَ * قَالَ إِنَّكَ مِنَ الْمُنظَرِينَ * قَالَ فَبِمَا أَغْوَيْتَنِي لَأَقْعُدَنَّ لَهُمْ صِرَاطَكَ الْمُسْتَقِيمَ * ثُمَّ لَأَنبِيَنَّهُمْ مِنْ بَيْنِ أَيْدِيهِمْ وَمِنْ خَلْفِهِمْ وَعَنْ أَيْمَانِهِمْ وَعَنْ شَمَائِلِهِمْ وَلَا تَجِدُ أَكْثَرَهُمْ شَاكِرِينَ * قَالَ اخْرُجْ مِنْهَا مَذْذُومًا مَّدْحُورًا لَمَنْ تَبِعَكَ مِنْهُمْ لَأَمْلَأَنَّ جَهَنَّمَ مِنْكُمْ أَجْمَعِينَ﴾ الأعراف: ۱۸-۱

(الف لام میم صاد * کتابی است که به سوی تو فرو فرستاده شده است پس نباید در سینه‌ی تو از ناحیه‌ی آن تنگی باشد تا به وسیله‌ی آن هشدار دهی و برای مؤمنان پندی باشد * آنچه را از جانب پروردگارتان به سوی شما فرو فرستاده شده است پیروی کنید و جز او از معبودان [دیگر] پیروی نکنید چه اندک پند می‌گیرید * و چه بسیار شهرها که [مردم] آن را به هلاکت رسانیدیم و در حالی که به خواب

شبانگاهی رفته یا نیمروز غنوده بودند عذاب ما به آنها رسید * و هنگامی که عذاب ما بر آنان آمد سخنشان جز این نبود که گفتند راستی که ما ستمکار بودیم * پس قطعاً از کسانی که [پیامبران] به سوی آنان فرستاده شده اند خواهیم پرسید و قطعاً از [خود] فرستادگان [نیز] خواهیم پرسید * و از روی دانش به آنان گزارش خواهیم داد و ما [از احوال آنان] غایب نبوده‌ایم * و در آن روز سنجش [اعمال] درست است پس هر کس میزانهای [عمل] او گران باشد آنان خود رستگارانند * و هر کس میزانهای [عمل] او سبک باشد پس آنانند که به خود زیان زده اند چرا که به آیات ما ستم کرده اند * و قطعاً شما را در زمین قدرت عمل دادیم و برای شما در آن وسایل معیشت نهادیم [اما] چه کم سپاسگزاری می کنید * و در حقیقت شما را خلق کردیم سپس به صورتگری شما پرداختیم آنگاه به فرشتگان گفتیم برای آدم سجده کنید پس سجده کردند جز ابلیس که از سجده‌کنندگان نبود * فرمود چون تو را به سجده امر کردم چه چیز تو را باز داشت از اینکه سجده کنی؟ گفت من از او بترسم مرا از آتش آفریدی و او را از گل آفریدی * فرمود از آن [مقام] فرو شو تو را نرسد که در آن [جایگاه] تکبر نمایی پس بیرون شو که تو از خوار شدگانی * گفت مرا تا روزی که [مردم] برانگیخته خواهند شد مهلت ده * فرمود تو از مهلت یافتگانی * گفت پس به سبب آنکه مرا به بیراهه افکندی من هم برای [فریفتن] آنان حتماً بر سر راه راست تو خواهم نشست * آنگاه از پیش رو و از پشت سرشان و از طرف راست و از طرف چپشان بر آنها می تازم و بیشترشان را شکرگزار نخواهی یافت * فرمود نکوهیده و رانده از آن [مقام] بیرون شو که قطعاً هر که از آنان از تو پیروی کند جهنم را از همه ی شما پر خواهم کرد).

سید احمد الحسن علیه السلام

وصی و فرستاده‌ی امام مهدی علیه السلام

(خداوند او را تمکین دهد)

۸/ربیع الثانی/۱۴۲۶ هـ. ق

۱۳۸۴ هـ. ش